

למורה שהפך בשבילי את פיזיקה לשיעור מעניין וכיף. שיעור על החיים לחיים.
למורה שהוציא אותנו לזרוק דברים מהקומה השנייה של בית הספר כדי שנחקר תאוצה של גופים
בנפילה חופשית.
למורה שאמרתי לו שאין לי זמן לתרגל בבית ואמר לי כל הכבוד שאני עושה דברים שמעניינים אותי.
למורה ששאל אותנו מה הוא יכול לעשות כדי שהשיעורים יהיו טובים יותר.
למורה שהתקשר בחופש הגדול לשמוע מה איתנו, באיזו אנרגיה אנחנו מגיעים לתחילת השנה ומה
אנחנו מבקשים ממנו לקראתה.
למורה ששמע שאני עושה עבודת מחקר בנושא אחר והציע להיות המנטור שלי.
תודה שאתה מקשיב, באמת.
תודה שאכפת לך מעבר לציון, שפינית זמן גם לדברים חשובים נוספים.
תודה על זה שמהתחלה האמנת בנו, שאנחנו רוצים ללמוד, לעשות טוב.
תודה על זה שיש לך סבלנות להסביר המון פעמים, לתת המון דוגמות ולהמציא שמות מצחיקים
לאסטרונוט בשאלות שחיברת למבחן.
הכי תודה שלא ויתרת לי ונתת לי זריקות מוטיבציה כשהיה לי ממש קשה אז בכיתה י' ושאתה עוזר
לי לשמור עליה עד עכשיו.
תודה שאתה מאמין בי.
אה כן, ויום המורה שמח.

דרור סלומון, תלמידת כיתה י"ב, קריית חינוך דרור, גרה במושב שער אפרים במועצה אזורית לב
השרון, כותבת לאסף הלר, המורה שלה לפיזיקה

אסף הלר